

EEN VELDTOCHT tegen God

ja, als een kind dat iets wil afdwingen, heeft hij getracht God over te halen tot gebedsverhooring door geloften.

Ook uit schuldbesef. Hij was niet aan de vervlakking ontkomen, die de dienst voor allen dreigt mee te brengen. Hij had nog wel gebeden, maar meer uit sleur dan uit behoefte. Zich eigenlijk in niets van de rest onderscheiden als Christen.

Toen, in die benauwde uren heeft hij zichzelf en God beloofd dat het weer anders zou worden.

Maar toen 't gevaar geweken, de angst weer vergeten was, en 't leven weer zijn normale eischen stelde, toen had hij de uitredding als iets gewoons geaccepteerd, en zijn beloften vergeten.

De woorden van den dominee hebben hem wakker geschud, zijn geweten weer in werking gesteld.

„Wat hebben we toen gebeden!” Ja, dat is zoo.

„Maar hebben we ook gedankt, toen ons bidden verhoord werd?” Met schaamte moet hij ontkenkend antwoorden. Neen, eigenlijk is het erbij in geschoten.

Toen ze de gevechtsstellingen weer hadden verlaten, en naar hun eigenlijke kantonnement konden terugkeeren, was er groot feest geweest in de kantine, met veel gezang en „lol,” en veel heldhaftig gezwets; maar aan een warm en ontroerd dankgebed was hij niet toegekomen.

Hij heeft niets meer van de rest van de preek gehoord. De tusschenzang wordt gezongen en die psalm spreekt weer voor Van Dijk. 't Is de voortzetting, en de afsluiting van zijn eigen gedachtenstroom.

De overbekende woorden, altijd gedachteloos meegezongen, krijgen nu diepen zin voor hem, die ontroerd en met zelfbeschuldiging meezingt:

„Ik heb beloofd, wanneer G' in mijn ellenden mij bijstand boodt en 't onheil af zoudt wenden, tot U, o God, mijn lofzang op te zenden....”

Die belofte heeft hij niet gehouden, maar als 't orgel, na een kort tusschenspel invalt met het volgende vers, zingt hij 't mee, als een nieuwe belofte:

Uw gunst is m' altoos bijgebleven:
'k Zal voor Gods oog, naar Zijn bevelen leven,
Zoo word' door mij Zijn naam altoos verheven;
Zoo word' Zijn lof vergroot.

G. J. P.

Na dit opschrift op papier te hebben gezet, heb ik even mijn pen neerlegd. Moet ik er niet iets anders boven schrijven?

Het klinkt zoo vreeselijk: een veldtocht tegen God. Ik ben er van geschrokken toen ik deze woorden zwart op wit vóór me zag. En toch laat ik ze staan, omdat het ernstige werkelijkheid is. Ik laat ze staan, om mijzelf en u wakker te maken.

Deze veldtocht is begonnen in Rusland.

Het radiostation Moskou noemde op 5 December j.l. „Moskou de hoofdstad der wereld.” „Daar woont,” zoo heette het, „de groote Stalin. Hij is de eenige hoop voor de bevrediging der volken. Het communisme maakt zich op om de geheele wereld te veroveren. En over deze wereld zal alom de roode vaan wapperen.” In „De Standaard” van 8 December j.l. las ik het volgende:

De godloozenveldtocht tegen Kerstmis begon den 1sten November. Voor de propaganda was 12 miljoen roebel uitgetrokken. Het parool: „Met Stalin tegen het Christendom — vóór den vrede — oorlog tegen het kapitalisme.” Bijzondere aandacht werd geschonken

aan de sterk Roomsch-Katholieke en Evangelische gebieden, die in den jongsten tijd onder Russische heerschappij zijn gekomen. De veldtocht wordt den 15den Januari gesloten. De nieuwste schepping is een godloozenkoor van 368 zangers en zangeressen onder leiding van Prof. Alexandrow, kapelmeester van het Rode Leger, dat den naam voert „De atheïst” en zijn eerste concert op Eersten Kerstdag geeft.

Als de lezers van „Timotheüs” dit onder de oogen krijgen, heeft het koor zijn eerste concert gegeven.

Onwillekeurig moet ik denken aan het Bijbelwoord: „Die in den hemel woont zal lachen.”

Hoe durft een mensch te spreken over een veldtocht tegen God....

Gods Koninkrijk komt, óók al vindt Stalin het niet goed....

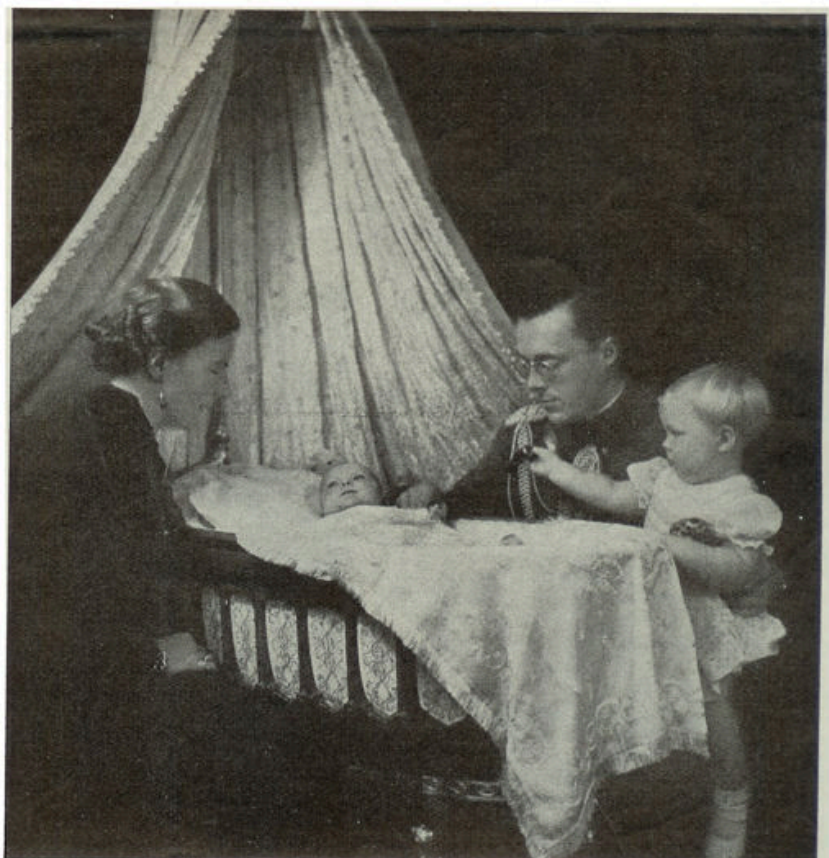
Wij kunnen rustig zijn.

Jezus is Overwinnaar!

Maar aan den anderen kant moet deze „veldtocht” ons wakker maken. Tegenover deze actie der godloozen moet staan de éénheid van de Christusbelijders.

Wij moeten leeren — ja, inderdaad, wij moeten het nog leeren — om in éénheid het lied van het Kruis te zingen.

C. Redert

Opname van H.M. de Koningin